

EVA MIQUEL

BARCELONA, 1970

La mirada inquietant d' **EVA MIQUEL (Barcelona, 1970)** ens mostra en els seus dibuixos una història en blanc i negre a partir de la qual convida al públic a construir el seu propi relat. En aquestes obres, paisatges humans plens de dramatisme i emoció, tot pot ocórrer. Eva Miquel és una alquimista del paisatge, una encantadora del llapis, una romàntica amant de la qualitat gràfica, del gris i el negre que reverbera sobre la soledat del paper blanc. Ens embruixa amb la seva tècnica, plasma l'emoció mentre balla amb el llapis. El fil conductor de les seves obres no és altre que la mirada poètica. I aquesta poesia queda plasmada en els seus quadres i en la mirada de qui els observa però, rere la bellesa, s'entreveu un pesar profund del drama social contemporani. L'emoció que desencadena en l'espectador és el resultat d'aquesta singular tècnica que l'artista utilitza per travessar-nos amb la seva arriscada proposta, èpica i valenta que acaricia, malgrat tot, la subtilitat i la sinceritat més absolutes. Mitjançant un llenguatge simple, clàssic, senzill, lleu, amb una mirada contemporània, fotogràfica, poètica i inquietant, ens situa en algun lloc recòndit de la memòria, de la nostra intimitat melancòlica. Tots podem esdevenir algun personatge d'aquests paisatges. És un treball minuciós que precisa de silenci, el mateix silenci que transmeten les seves obres, de personatges perduts en mig del paisatge, d'atmosferes màgiques i evocadores. La seva obra desperta una profunda emoció, l'emoció d'un gran plaer estètic, d'entrar en contacte amb la bellesa més essencial, l'emoció d'un silenci que omple de significat el res.

Eva Miquel és llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. Les seves propostes es concreten en aquesta etapa de maduresa a través del dibuix, en aquesta disciplina va quedar finalista al premi internacional de dibuix Ynglada-Guillot 1917; Tanmateix el vídeo i la fotografia han estat llenguatges també explorats en la seva carrera. Entre els últims projectes, es troven l'exposició individual "Mutismes" (Palmadotze, 2019) i la participació a SWAB Barcelona on va ser destacada amb dos Premis Adquisició. També al 2019 va participar a l'exposició col·lectiva "Paisatges líquids" a La Pedrera Espai Kreatiu (Subirats, BCN 2019). Al 2014 va presentar a Untitled BCN, el seu projecte de dibuixos "a escala 1: 1000" i al 2012 exposà a ECCO (espai de creació contemporània de Cadis), "D'anada... i tornada", una col·lectiva comissariada per Ignacio Cabrero. El vincle amb Palmadotze es remota anys enrere, al 2006 presentà "Desdendins" i al 2003 "Apnea". Amb aquesta galeria ha exposat a les fires ARCO (Madrid, 2002, 2003, 2005, 2007), Artissima (Torí, Itàlia, 2001, 2002, 2003, 2004 i 2005) i DFoto (Sant Sebastià, 2005, 2007). Al 2005 va ser finalista al concurs de videoart "Ingenio 400. IV Centenari del Quixot" i va rebre una menció d'honor a "Generación 2005". Aquests reconeixements se sumen a d'altres com la beca de la Fundació Pilar i Joan Miró (Mallorca 2001), la beca Casa de Velázquez (Ministeri de Cultura, Madrid 2001), la beca-residència a Viena (Ministeri de Cultura d'Àustria, Viena 2001) o el Premi AECA (Associació Espanyola de Crítics d'Art) durant la fira ESTAMPA, Madrid, 2000). Ha participat al LOOP (Barcelona, 2005), el FIB- Art (Festival Internacional de Benicàssim, Castelló, 2007 i 2003) o l'Observatori (València, 2003).

Col·leccions: Fundació Lluís Coromina (Girona), Fundació Carmen i Lluís Bassat, (Barcelona), Fundación Caja Madrid (Madrid).

Al març de 2020 presentarà la publicació "Desde El Agua" junt amb l'editorial Zahorí Books i en col·laboració amb Creu Roja, on es troben inclosos els seus més recents dibuixos sobre els relats de Migrants.